

Supporters interview

Jan Dwarswaard

DOOR SASKIA WEIJER

Op een zonnige herfstdag ontmoet ik Jan Dwarswaard op een terras in Schiedam. Vlakbij de plek waar hij 50 jaar geleden zijn huidige vrouw leerde kennen, met wie hij nu in Roermond woont. We praten over zijn jeugd, zijn leven en zijn verbondenheid met Sparta, die er altijd geweest is, op verschillende manieren.

Zullen we beginnen met voorstellen?

"Ja! Ik ben Jan Dwarswaard, 71 jaar oud en wonend met mijn vrouw in Roermond. Geboren in een Rotterdams gezin in de buurt van de Mathenesserdijk. Ik groeide op met mijn vader en stiefmoeder (mijn moeder overleed toen ik 4 jaar oud was) en mijn broer Aad. Mijn vrouw leerde ik kennen op mijn 20ste, zij was toen 16 jaar en we hebben twee kinderen gekregen. Mijn dochter Suzanne is 40, mijn zoon Jeroen is 37 en ik heb vijf kleinkinderen. Ik heb altijd in de transportwereld gewerkt en ik heb 5 jaar een eigen expeditiebedrijf gehad. Ik heb mijn goedlopende bedrijf in 2003 moeten stoppen vanwege mijn nierziekte. In 1982 werd er een verminderde nierfunctie geconstateerd en in 1999 heb ik een nieuwe nier gekregen. Met mijn nieuwe nier heb ik jaren een gezond leven kunnen leiden, maar helaas werd dit steeds minder. Sinds maart 2014 ben ik weer aan de dialyse geraakt. Dit doe ik nu driemaal per week. Een nieuwe nier zit er niet meer in, maar ik ben dankbaar voor de periode dat ik door de donornier jarenlang zonder problemen alles heb kunnen doen!"

Hoe is de verbinding met Sparta ontstaan?

"Ik woonde natuurlijk in de buurt van Sparta en mijn vader was een supporter van Sparta. Als 6-jarig knulletje ging ik aan de hand van mijn vader mee naar het stadion om de wedstrijd te bekijken. Welke mijn eerste wedstrijd was, dat weet ik niet meer, maar ik vond het altijd prachtig. Mijn vader is geboren in 1919 en heeft nog de beginperiode van Sparta meegemaakt. Ik voetbalde zelf ook bij HWD (Het Witte Dorp, red) en op ongeveer 11-jarige leeftijd ben ik bij Sparta gaan voetballen".

Dat waren andere tijden in de voetballerij, hoe ging dat in die tijd?

"Ik heb de jeugd bij Sparta doorlopen vanaf de C-junioren tot aan de A-junioren. Mijn broer Aad speelde ook bij Sparta. Natuurlijk was het anders, maar

we trainden fanatiek en hadden minder faciliteiten dan nu. Op 16-jarige leeftijd ben ik ermee gestopt, omdat ik de meiden toen interessanter vond. Waarschijnlijk had ik toch geen prof geworden, want ik was niet snel genoeg. En in die periode dat ik stopte ben ik ook mijn huidige vrouw tegengekomen, een stukje verderop van dit terras, bij de dansschool in Schiedam. Mijn broer voetbalde tot zijn 18e bij Sparta, maar na een bedrijfsongeval moest ook hij ermee stoppen. Destijds werden we niet betaald en er was geen mogelijkheid om als jonge jongen alleen maar te voetballen en naar school te gaan. Iedereen had naast het voetbal een baan. Of eigenlijk voetbalde je naast je baan of school. Dat is wel veranderd en dat is niet altijd ten goede van de voetballerij geweest. Vroeger voetbalde je vooral omdat het je passie was, voor de eer en vechtend voor de overwinning. Nu gaat het vooral om welke club het meeste geld heeft, dat is jammer".

Toen u stopte met voetballen bij Sparta, bent u toen helemaal gestopt met sporten?

"Nee, ik heb altijd aan sport gedaan. Ik ben na Sparta bij een amateurclub gaan voetballen en ik heb van mijn 20ste tot mijn 23ste honkbal gespeeld bij Sparta. Destijds had Sparta ook een honkbaltak en die speelde op hoog niveau. Sparta werd negen keer landskampioen!"

Ging u in die periode nog wel naar wedstrijden van Sparta?

"Ja, dat wel. Een mooie herinnering is dat ik op ongeveer 15- à 16-jarige leeftijd met vrienden soms liftend naar uitwedstrijden ging. Na de wedstrijd lukte het niet altijd om een lift terug te vinden, en dan sliepen we bij familie van vrienden die in de buurt woonden. Hoe we dat nou precies regelden weet ik niet meer, maar het kwam altijd goed. Soms gingen we voor een paar gulden met de supportersbus vanuit Sparta mee. Dat waren spannende avonturen! Tegenwoordig is dat makkelijker met mobiele telefoons en al het openbaar vervoer".

Uw woonplaats is Roermond, hoe is dat zo gekomen als echte Rotterdammer?

"Door mijn werk ben ik in 1984 verhuisd naar Boukoul, in de gemeente Swalmen. Mijn kinderen wonen daar met de kleinkinderen nu ook allemaal in de buurt, dus teruggaan naar Rotterdam zit er niet in. Twee jaar geleden zijn we verhuisd naar Roermond, omdat het huis in Boukoul te veel werk was. Toen ik verhuisde naar Limburg heb ik daar altijd gevoetbald en later ben ik er scheidsrechter geworden".

Scheidsrechter! Hoe is dat zo gekomen en hoe was dat?

"Bij de club waar ik destijds voetbalde, floot ik wel eens bij jeugdelftallen. Uiteindelijk ben ik KNVB-scheidsrechter geworden voor Zuid 2. Dit heb ik 18 jaar gedaan, tot 2013. Het waren mooie tijden, maar als scheidsrechter krijg je ook veel ellende over je heen, van scheldpartijen tot aan doodsb bedreigingen. Van de KNVB heb ik nooit steun gekregen, maar wel van mensen van de betrokken clubs. Maar over het algemeen kon ik het met mijn Rotterdamse tongval allemaal wel aan! Het meeste last heb ik altijd van het publiek gehad. Spelers weten meestal dat het consequenties kan hebben, maar het publiek trekt zich daar weinig van aan".

Hoe vindt u het publiek van Sparta?

"Bij Sparta heb ik mij altijd thuis gevoeld. Vooral bij aanvang van de wedstrijd met de Spartamars, wat een fantastische sfeer geeft. Verreweg het mooiste clublied van het land! Ondanks dat ik verhuisd ben naar het Zuiden is Sparta altijd in mijn hart gebleven. Dat krijg je van huis uit mee en dat blijft zo! Ik ben al lang niet meer in het stadion geweest, omdat ik zover weg woon en vanwege gezondheidsredenen, maar desondanks blijft de verbondenheid. Zo ben ik laatst naar een bekerwedstrijd van Sparta O16 gaan kijken, het elftal van Nathan Rutjes, dat in de buurt voetbalde tegen VVV O16. Mooi elftal, en de 6-0 winst was een prima afspiegeling van de verhoudingen. Met de livescore app, voetbal op tv, en alle mogelijkheden die er tegenwoordig zijn is het niet moeilijk om op de hoogte te blijven".

Zijn er speciale momenten die u nooit meer vergeet?

"Ja, die zijn er wel. Tijdens de kampioenswedstrijd tegen Jong Ajax waarmee we ook promoveerden naar de eredivisie, met het enorme feest op Het Kasteel erna. Ik was toen op vakantie in Gran Canaria. Ik heb toen wel een traantje gelaten van blijdschap! En ook de laatste wedstrijd om handhaving in de Eredivisie. Wat een spanning, zo'n laatste wedstrijd waar alles vanaf hangt! Dat zijn ook momenten die mij emotioneren, maar dan natuurlijk van blijdschap".

Heeft u ook een favoriete speler gehad bij Sparta in al die jaren?

"Ja, mijn favoriete speler aller tijden van Sparta is Ole Madsen! Het was een Deense internationaal. Met Sparta won hij de KNVB-beker in 1966, met een door hem gescoord doelpunt in de finale tegen ADO Den Haag. Een fantastische spits die vanaf 1965 t/m 1968 bij Sparta speelde. Zo een speler heb ik nooit meer gezien. Een spits als Ole Madsen kunnen we nu ook nog wel gebruiken".

Wat zijn uw verwachtingen/voorspellingen voor het aankomend seizoen?

"Ook dit seizoen zal het niet makkelijk worden. Waar ik me zorgen om maak is het scorend vermogen van onze voorhoede. Lennart Thy staat niet bekend als een speler die veel scoort, maar ik verwacht toch iets meer dan tien goals van hem dit seizoen. Er zal ook zeker nog wat ingekocht moeten worden. Verdedigend ziet het er beter uit. Mijn voorspelling is dat we eindigen tussen de 12e en 14e plaats".

